

UZASADNIENIE

Formularz (...)	Sygnatura akt	II K 617/22	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można wypełnić część 3–8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Łukowie	4 kwietnia 2018 r.	II K 193/18
2.	Sąd Rejonowy w Łukowie	30 lipca 2018 r.	II K 411/18
3.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim	24 maja 2019 r.	II K 372/19
4.	Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim	22 listopada 2019 r.	II K 1135/19
5.	Sąd Rejonowy w Łukowie	5 czerwca 2020 r.	II K 266/20
6.	Sąd Rejonowy w Łukowie	24 stycznia 2022 r.	II K 847/21
7.	Sąd Rejonowy w Łukowie	8 listopada 2022 r.	II K 275/22

0.1.1.2. Inne fakty	
----------------------------	--

1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 4 kwietnia 2018 r., prawomocny w dniu 1 maja 2018 r., sygn. akt II K 193/18 , skazujący I. C. za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę grzywny w liczbie 80 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 5 marca 2018 r. godz. 18:00 do dnia 6 marca 2018 r. godz. 16:00.	Odpis wyroku Dane o karalności	k. 20-21 k. 13
2.	Kara grzywny została wykonana częściowo w formie pracy społecznie użytecznej, zgodnie z postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 21 czerwca 2018 r. sygn. akt II Ko 1017/18, a następnie w formie kary zastępczej pozbawienia wolności, orzeczonej postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 25 lutego 2020 r. sygn. akt II Ko 199/20, z dniem 8 sierpnia 2020 r.	Odpisy postanowień Obliczenie kary	k. 26-27, 22-24 k. 25
3.	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 30 lipca 2018 r., prawomocny w dniu 7 sierpnia 2018 r., sygn. akt II K	Odpis wyroku Dane o karalności	k. 28 k. 13

	<p>411/18, skazujący I. C. za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 15 maja 2018 r. od godz. 18:25 do godz. 19:20, a nadto na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek dowodów rzeczowych.</p>		
4.	<p>Postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 10 stycznia 2019 r. sygn. akt II Ko 2248/18 odroczone wykonanie w/w kary ograniczenia wolności na okres do dnia 10 lipca 2019 r., a postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 29 września 2020 r. sygn. akt II Ko 362/20 uznano przedmiotową karę ograniczenia wolności za wykonaną w wymiarze miesiąca i zarządziło wykonanie 15 dni zastępczej kary pozbawienia wolności wobec uchylania się od wskazanej kary ograniczenia wolności; karę zastępczą skazana</p>	<p>Odpisy postanowień Obliczenie kary Zawiadomienie o zwolnieniu</p>	<p>k. 34-35, 29-31 k. 33 k. 32</p>

	odbyła z dniem 27 października 2020 r.		
5.	Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 24 maja 2019 r., prawomocny w dniu 2 lipca 2019 r., sygn. akt II K 372/19 , skazujący I. C. za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka, na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 28 stycznia 2019 r. godz. 01:00 do dnia 29 stycznia 2019 r. godz. 11:35.	Odpis wyroku Dane o karalności	k. 74-75 k. 13
6.	Kara grzywny została wykonana w formie kary zastępczej pozbawienia wolności, z dniem 18 czerwca 2020 r.	Obliczenie kary Zawiadomienie o zwolnieniu	k. 78 k. 79
7.	Wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 22 listopada 2019 r., prawomocny w dniu 4 stycznia 2020 r., sygn. akt II K 1135/19 , skazujący I. C. za czyn z art. 226 § 1 k.k. na karę grzywny w liczbie 100 stawek dziennych po 20 złotych każda stawka.	Dane o karalności	k. 13
8.	Kara grzywny została wykonana z dniem 19 listopada 2020 r.	Dane o karalności	k. 13
9.	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 czerwca 2020 r., prawomocny w dniu 1	Odpis wyroku Dane o karalności	k. 39-40 k. 13

	lipca 2020 r., sygn. akt II K 266/20 , skazujący I. C. za czyn z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. popełniony w okresie od dnia 24 lutego 2020 r. do dnia 24 marca 2020 r. na karę roku ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.		
10.	Postanowieniami Sądu Rejonowego w Łukowie - z dnia 11 lutego 2022 r. sygn. akt II Ko 124/22 oraz z dnia 14 kwietnia 2022 r. sygn. akt II Ko 557/22 uznano przedmiotową karę ograniczenia wolności za wykonaną w wymiarze 5 miesięcy i zarządziło wykonanie 105 dni zastępczej kary pozbawienia wolności wobec uchylania się od wskazanej kary ograniczenia wolności; karę zastępczą skazana ma odbywać od dnia 6 kwietnia 2023 r.	Odpisy postanowień Obliczenie kary Opinia o skazanej z ZK Ł. Nr 1	k. 41-43, 44-46 k. 42 k. 15-17
11.	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 24 stycznia 2022 r., prawomocny w dniu 1 marca 2022 r., sygn. akt II K 847/21 , skazujący I. C. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. popełniony w okresie od dnia 30 lipca 2021 r. do dnia 9 października 2021 r. na karę roku ograniczenia wolności polegającą na	Odpis wyroku Dane o karalności	k. 61-62 k. 13

	<p>wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym, a nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkód na rzecz: (...) S.A. w kwocie 770,68 złotych, na rzecz (...) sp. z o. o. w kwocie 379,93 złotych i na rzecz (...) S. A. w kwocie 149,99 złotych.</p>		
12.	<p>Postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 10 marca 2022 r. na poczet kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 9 października 2021 r. od godz. 12:44 do godz. 21:24, postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 10 czerwca 2022 r. sygn. akt II Ko 896/22 zarządzono wykonanie 181 dni zastępczej kary pozbawienia wolności wobec uchylania się od wskazanej kary ograniczenia wolności, zaś postanowieniem Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 24 listopada 2022 r. sygn. akt II Ko 2181/22 nie uwzględniono wniosku skazanej o wstrzymanie wykonania kary zastępczej; karę zastępczą skazana odbywa od dnia 7 października 2022 r. godz. 14:50.</p>	<p>Odpisy postanowień sygn. akt II Ko 896/22 i II Ko 2181/22</p> <p>Obliczenie kary</p> <p>Opinia o skazanej z ZK Ł. Nr 1</p>	<p>k. 63-64, 81-83</p> <p>k. 65</p> <p>k. 15-17</p>

13.	Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 8 listopada 2022 r., prawomocny w dniu 16 listopada 2022 r., sygn. akt II K 275/22 , skazujący I. C. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k. popełniony w okresie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 27 listopada 2021 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, a nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeczono obowiązek naprawienia szkód na rzecz: (...) S.A. w kwocie 178,23 złotych, na rzecz (...) sp. z o. o. sp. k. w kwocie 379,96 złotych i na rzecz M. G. w kwocie 15,20 złotych.	Odpis wyroku Dane o karalności	k. 38 k. 13
14.	Karę pozbawienia wolności skazana ma odbywać od dnia 20 lipca 2023 r.	Obliczenie kary	k. 80
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
-----	-----	-----	-----

1.Ocena Dowodów	
o.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów	

Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1-14	Wymienione powyżej dowody z dokumentów	Wszystkie wymienione dowody stanowią dokumenty, które zostały sporządzone przez wydające je organy, w ich zakresie działania, a przez to nie budzące wątpliwości odnośnie rzetelności ich sporządzenia. Dowody te nie były nadto kwestionowane przez strony.
<p>0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p> <p>0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----
1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ		
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu
1.	Sąd Rejonowy w Łukowie, wyrok z dnia 24 stycznia 2022 r., sygn. akt II K 847/21	Kara roku ograniczenia wolności
2.	Sąd Rejonowy w Łukowie, wyrok z dnia 8 listopada 2022 r., sygn. akt II K 275/22	Kara 5 miesięcy pozbawienia wolności
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej		

Art. 569 § 1 k.p.k. przewiduje, iż jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu.

W zakresie zaś podlegających zastosowaniu przepisów karnomaterialnych Sąd miał przede wszystkim na uwadze, iż od dnia 24 czerwca 2020 r. przepisy te obowiązują w nowym brzmieniu, zaś zgodnie z treścią art. 81 ust. 2, wprowadzającej te zmiany, ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...)19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem (...)19 (Dz. U. z dnia 23 czerwca 2020 r. poz. 1086), zwanej potocznie „Tarczą 4.0”, przepisy rozdziału IX ustawy Kodeks karny w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. I. C. była karana także wyrokami wydanymi prawomocnie przed dniem 24 czerwca 2020 r. - Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 4 kwietnia 2018 r. sygn. akt II K 193/18 oraz z dnia 30 lipca 2018 r. sygn. akt II K 411/18, a także Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 24 maja 2019 r. sygn. akt II K 372/19 i z dnia 22 listopada 2019 r. sygn. akt II K 1135/19, lecz orzeczone wówczas kary zostały już wykonane. Brak jest zatem w

ocenie Sądu podstaw do rozważania istnienia podstaw do wydawania wyroku łącznego odnośnie także tych skazań, ponieważ wówczas, zgodnie z treścią art. 81 ust. 1 wskazanej powyżej ustawy, Sąd musiałby wziąć pod uwagę art. 85 § 1 k.k. w obowiązującym wówczas brzmieniu, a który zakładał łączenie tylko kar podlegających wykonaniu. Orzeczone nimi kary zostały wykonane, a zatem i tak brak byłoby podstaw do rozważania istnienia warunków do wydania wyroku łącznego. Pozostałe wyroki zostały zaś prawomocnie wydane już po dniu wejścia w życie wskazanej ustawy, co przemawia za zastosowaniem przepisów obowiązujących obecnie.

Zgodnie zatem z podlegającą zastosowaniu w niniejszej sprawie treścią art. 85 § 1 k.k. orzeczenie kary łącznej (także w wyroku łącznym) przewidziane jest w sytuacji, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Sąd orzeka wówczas karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W sprawie niniejszej Sąd poddał zatem w pierwszej kolejności analizie wyrok wydany w sprawie Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 5 czerwca 2020 r. (prawomocny w dniu 1 lipca 2020 r.) sygn. akt II K 266/20. W analizowanym układzie, przed wydaniem tego wyroku I. C. nie popełniła jednak ani przestępstwa, za które została skazana w sprawie Sądu Rejonowego w Łukowie sygn. akt II K 847/21, datowanego w

okresie od dnia 30 lipca 2021 r. do dnia 9 października 2021 r., ani przestępstwa, za które została skazana w sprawie Sądu Rejonowego w Łukowie sygn. akt II K 275/22, datowanego w okresie od dnia 11 października 2021 r. do dnia 27 listopada 2021 r. Brak jest zatem podstaw do objęcia węzłem kary łącznej skazania w sprawie sygn. akt II K 266/20. W tej sytuacji Sąd, korzystnie dla skazanej, jako pierwszy wyrok skazujący w rozumieniu art. 85 § 1 k.k. przyjął wyrok wydany w sprawie sygn. akt II K 847/21 z dnia 24 stycznia 2022 r. Przed wydaniem tego wyroku I. C. popełniła zaś nie tylko czyn będący przedmiotem skazania w tej sprawie, ale też czyn będący przedmiotem skazania w sprawie sygn. akt II K 275/22. W sprawach tych orzeczono nadto kary podlegające łączeniu – w pierwszej karę ograniczenia wolności, a w drugiej karę pozbawienia wolności. Orzeczone zaś nimi środki kompensacyjne nie podlegają ze swojej istoty łączeniu.

W ten sposób przedmiotem orzeczenia o karze łącznej Sąd uczynił jedynie kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawach sygn. akt II K 847/21 oraz II K 275/22. Zestawienie dat czynów podlegających osądowi w tych sprawach z datami wydania wyroków prowadzi bowiem do wniosku o istnieniu podstaw do objęcia węzłem kary łącznej orzeczonych nimi kar.

W odniesieniu zaś do wymiaru kary łącznej art. 86 § 1 k.k. stanowi, iż sąd wymierza tę karę w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak

810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Natomiast art. 87 § 1 k.k. przewiduje, iż w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności. W świetle literalnego brzmienia powyższych przepisów dla łączenia kar pozbawienia wolności i ograniczenia wolności nie ma znaczenia, czy odnośnie kar ograniczenia wolności podlegających łączeniu zarządzono wykonanie kar zastępczych pozbawienia wolności, co jednakże w niniejszej sprawie nastąpiło, mając znaczenie dla oceny celowości wymierzenia kary łącznej pozbawienia wolności.

W sprawie niniejszej wskazać zatem należy, iż Sąd mógł orzec karę łączną pozbawienia wolności, uwzględniając łączny wymiar kar orzeczonych we wskazanych sprawach, który przy uwzględnieniu, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności, wynosi od 11 miesięcy do 7 miesięcy.

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Określając wymiar kary łącznej, Sąd miał także na uwadze dyrektywy wymiaru kary łącznej wskazane w art. 85a k.k., a mianowicie przede

wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanej, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Należy przy tym zauważyć, iż stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynów nie mogą być okolicznościami rzutującymi na wymiar kary łącznej. Zostały one bowiem zbadane i właściwie ocenione już na etapie orzeczeń jednostkowych i wpłynęły na wysokość poszczególnych kar. Niewątpliwie natomiast sąd wydający wyrok winien kierować się dyrektywą prewencji indywidualnej oraz generalnej, biorąc pod uwagę całokształt czynów przestępnych.

Mając powyższe na uwadze, ustalając wymiar kary łącznej pozbawienia wolności Sąd uznał, że nie ma w przedmiotowej sprawie podstaw do zastosowania zasady absorpcji, czyli wymierzenia kary łącznej w najniższym z możliwych wymiarów. Przede wszystkim bowiem podnieść należy, iż I. C. skazywana była łącznie siedmiokrotnie za różnorodnej przestępstwa i wymierzano jej kary różnego rodzaju – początkowo głównie kary grzywny, następnie kary ograniczenia wolności, lecz wskazane kary jednostkowe nie spełniały swojej roli resocjalizacyjnej. W wypadku kar ograniczenia wolności orzeczonych w sprawach sygn. akt II K 411/18, II K 266/20 i II K 847/21 zarządzono zaś jej wykonanie kar zastępczych pozbawienia wolności, ponieważ skazana uchylała się od ich wykonania, w dwóch pierwszych sprawach częściowo, zaś w ostatniej sprawie skazana już w ogóle nie podjęła jej wykonania. Nie sposób też nie zauważyć, że z czasem wzrosła też

społeczna szkodliwość popełnianych przez I. C. przestępstw, ponieważ skazana od czynów polegających na jednorazowych zachowaniach, w wypadku ostatnich trzech skazań przeszła do przestępstw kradzieży z art. 278 § 1 k.k. popełnianych w warunkach art. 12 § 2 k.k. Każde z tych trzech przestępstw polegało na dopuszczeniu się przez I. C. niemal stale przez kilkumiesięczny okres kradzieży artykułów ze sklepów, głównie alkoholu.

Sąd orzekający w sprawie niniejszej uwzględnił zatem w zakresie wymiaru kary te wszystkie okoliczności, które wskazują na brak istotnych postępów w resocjalizacji. W tej sytuacji w ocenie Sądu brak jest okoliczności przemawiających za znacznym złagodzeniem rygorystyki kary łącznej. Tym niemniej, w ocenie Sądu, I. C. przynajmniej częściowo wyciągnęła już wnioski z faktu skazań, ponieważ – jak wynika z opinii z ZK Ł. Nr 1 - w warunkach izolacji funkcjonuje dość poprawnie, aczkolwiek oceniono, że prognoza penitencjarna kształtuje się za ledwie umiarkowanie. Za powyższym stało m. in. ustalenie, że skazana przejawia werbalnie krytyczny stosunek względem „popełnionego przez siebie czynu”. W opinii stwierdzono jednak również, iż trudno stwierdzić jednoznacznie, że skazana „wyciągnęła odpowiednie wnioski z życia przed osadzeniem” (k. 15v). Należy zatem uznać, że proces resocjalizacji I. C. nadal trwa i brak jest podstaw do znacznego złagodzenia rygorystyki kary łącznej. Podnieść też należy, iż aktualny pobyt I. C. w jednostce penitencjarnej nie jest pierwszym, zaś uprzednie pobyty, w trakcie których odbywała kary zastępcze za nieuiszczone grzywny,

<p>czy jednokrotnie niewykonaną w całości karę ograniczenia wolności, nie wdrożyły jej do przestrzegania porządku prawnego. I. C. wracała bowiem następnie na drogę przestępstw, czyniąc sobie nawet z popełniania drobnych kradzieży w sklepach stały sposób funkcjonowania, o czym świadczy znaczna częstotliwość tego rodzaju zachowań.</p> <p>Z tych też względów przy ustalaniu wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności wobec I. C. Sąd zastosował metodę mieszaną, wymierzając karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Tak wymierzona kara odpowiada zatem w ocenie Sądu wymogom art. 85a k.k.</p>		
<p>1. Wymiar Środka karnego</p>		
<p>Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	
<p>1. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU łącznym</p>		
<p>Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II.</p>	<p>Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. w wyroku łącznym należy, w miarę potrzeby, wymienić okresy zaliczone na poczet kary łącznej, zaś na</p>	

	<p>podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, zaokrąglając w górę do pełnego dnia, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.</p> <p>W związku z tym Sąd zaliczył skazanej na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie sygn. akt II K 847/21 w dniu 9 października 2021 r. od godz. 12:44 do godz. 21:24 oraz okres odbywania orzeczonej w tej sprawie kary zastępczej pozbawienia wolności od dnia 7 października 2022 r. godz. 14:50 do dnia 31 stycznia 2023 r., będącym dniem wyrokowania.</p>	
III.	<p>W części dotyczącej kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Łukowie w sprawach sygn. akt II K 193/18, II K 411/18 i II K 266/20 oraz wyrokami Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim w sprawach sygn. akt II K 372/19 i II K 1135/19 Sąd postępowanie umorzył na podstawie art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego, zgodnie z tym, co przytoczono powyżej. Zaznaczyć też należy, iż kary orzekane w sprawach o wykroczenia nie podlegają przepisom o karze łącznej.</p>	

1.Koszty procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
IV.	Z uwagi na wykonywanie względem skazanej obrony z urzędu, Sąd na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze – Dz. U. Nr. 16 poz. 124 ze zm. zasądził stosowną

	kwotę tytułem wynagrodzenia na rzecz uprawnionego adwokata, ustalając tę wielkość na podstawie § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 3 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714).
V.	Wobec trudnej sytuacji materialnej skazanej, odbywającej aktualnie karę pozbawienia wolności, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolnił ją od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu ustalając, że wchodzące w ich skład wydatki obciążają Skarb Państwa.

1.PODPIS

Sędzia Ewa Przychodzka-Kasperska